

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 13850/2022
10.11.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Споменке Зарић, Гордане Комненић, Драгане Миросављевић и Весне Субић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Жељко Пецињачки, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Привредни суд у Београду, коју заступа Државно правобранилаштво – Одељење у Новом Саду, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против решења Вишег суда у Сремској Митровици Гжрр 89/22 од 02.03.2022. године, у седници од 10.11.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиле као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиле изјављена против решења Вишег суда у Сремској Митровици Гжрр 89/22 од 02.03.2022. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Старој Пазови Прр1 135/21 од 11.10.2021. године одбачена је тужба тужиле као неблагоприятна.

Решењем Вишег суда у Сремској Митровици Гжрр 89/22 од 02.03.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиле и потврђено првостепено решење. Ставом другим изреке одбијен је захтев тужиле за накнаду трошкова жалбеног поступка. Ставом трећим изреке првостепени суд је упућен да изврши исправку у уводу првостепеног решења.

Против другостепеног решења, тужила је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права и из разлога прописаних чланом 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији тужиле као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. важећег Закона о парничном поступку – ЗПП. Наиме, ревизијом се указује да су у нижестепеним решењима погрешно примењене одредбе члана 31. став 1. Закона о заштити права на суђење у разумном року и члана 376. Закона о облигационим односима када је тужба одбачена као неблагоприятна, али се не указује одређено на постојање различите судске праксе у истој чињеничној и правној ситуацији, као ни на

друге разлоге за изузетну дозвољеност ревизије из члана 404. ЗПП. Зато је одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

Према члану 27. став 3. Закона о заштити права на суђење у разумном року, ревизија није дозвољена у парницама по тужби за новчано обештећење.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке, на основу члана 414. ЗПП.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић